

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2012*

«Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις προφορικές δοκιμασίες λόγω των αποτελεσμάτων στις γραπτές δοκιμασίες — Αιτήσεις επανεξετάσεως — Ειδικό δικαίωμα των υποψηφίων να έχουν πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες που τους αφορούν — Αντικείμενο και περιεχόμενο — Δικαίωμα προσβάσεως στα διορθωμένα γραπτά των εξετάσεων — Δεν υφίσταται»

Στην υπόθεση F-96/09,

με αντικείμενο προσφυγή των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΑΕ,

Eva Cuallado Martorell, κάτοικος Augsburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Díez Lorenzo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την B. Eggers και τον J. Baquero Cruz,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. I. Rofes i Rujol (εισηγήτρια), πρόεδρο, I. Boruta και τον K. Bradley, δικαστές,

γραμματέας: W. Hakenberg

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

έχοντας υπόψη το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 26 Μαρτίου 2010, η E. Cuallado Martorell άσκησε την υπό κρίση προσφυγή ζητώντας, κατ' ουσίαν, την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/130/08, που

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO), περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες και, αφετέρου, των αποφάσεων περί μη κοινοποίησης προς αυτήν των διορθωμένων γραπτών της και του ατομικού δελτίου αξιολόγησης.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 91α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει:

«Οι προσφυγές στους τομείς για τους οποίους τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 2, παράγραφος 2, στρέφονται κατά του οργάνου από το οποίο εξαρτάται η εξουσιοδοτημένη αρμόδια για τους διορισμούς αρχή.»

- 3 Δυνάμει του άρθρου 2 της αποφάσεως 2002/620/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, για την ίδρυση της EPSO (ΕΕ L 197, σ. 53):

«1. Η [EPSO] ασκεί τις αρμοδιότητες επιλογής που διαθέτουν βάσει του άρθρου 30 πρώτο εδάφιο του ΚΥΚ και βάσει του παραρτήματος III του ΚΥΚ οι αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές των οργάνων που υπογράφουν την παρούσα απόφαση. [...]»

- 4 Το άρθρο 4 της αποφάσεως 2002/620 για την ίδρυση της EPSO, σχετικά με τις αιτήσεις, τις ενστάσεις και τις προσφυγές, ορίζει:

«Κατ' εφαρμογή του άρθρου 91α του ΚΥΚ, οι αιτήσεις και τα αιτήματα σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων των ανατεθειμένων βάσει του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 2 της παρούσας απόφασης υποβάλλονται στην [EPSO]. Κάθε προσφυγή στους τομείς αυτούς στρέφεται κατά της [Ευρωπαϊκής] Επιτροπής.»

- 5 Το άρθρο 4 της αποφάσεως 2002/621/ΕΚ των Γενικών Γραμματέων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Γραμματέα του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του αντιπροσώπου του ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της EPSO (ΕΕ L 197, σ. 56), προβλέπει:

«1. Ο διευθυντής της [EPSO] ασκεί καθήκοντα αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής βάσει του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης σχετικά με όλα τα αιτήματα ή όλες τις ενστάσεις που αφορούν τις αρμοδιότητες της [EPSO].

[...]»

- 6 Στις 22 Μαΐου 2008, η EPSO δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ C 125 Α, έκδοση στην ισπανική γλώσσα, σ. 1) την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/130/08 (στο εξής: προκήρυξη του διαγωνισμού) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα γλωσσομαθών νομικών ισπανικής γλώσσας, βαθμού AD 7, για την πλήρωση κενών θέσεων στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, και συγκεκριμένα στο Δικαστήριο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 7 Κατά την εγγραφή τους στον γενικό διαγωνισμό EPSO/AD/130/08 (στο εξής: διαγωνισμός), οι υποψήφιοι έπρεπε να επιλέξουν μεταξύ της κατεύθυνσης «Δικαστήριο», για την οποία είχε τεθεί το όριο των 25 επιτυχόντων, και της κατεύθυνσης «Κοινοβούλιο και Συμβούλιο», για την οποία είχε τεθεί το όριο των 14 επιτυχόντων.

- 8 Ο τίτλος Α, μέρος Ι, της προκήρυξης του διαγωνισμού, με επικεφαλίδα «Φ[ύση των καθηκόντων]», όριζε:

«Κατεύθυνση “Δικαστήριο” [...]	Κατεύθυνση “Κοινοβούλιο/Συμβούλιο” Παρακολούθηση της νομοθετικής διαδικασίας και έλεγχος της γλωσσικής και νομικής αντιστοιχίας μεταφρασμένων ή/και αναθεωρημένων νομικών κειμένων στα ισπανικά, σε σχέση με τις άλλες γλωσσικές αποδόσεις των εν λόγω κειμένων, έλεγχος της ποιότητας της διατύπωσης και της τήρησης των κανόνων τυπικής παρουσίασης. Περιστασιακά, μετάφραση σύντομων νομικών κειμένων, ιδίως από την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα.»
-----------------------------------	---

- 9 Ο τίτλος Α, μέρος ΙΙ, της προκήρυξης του διαγωνισμού αφορούσε τις προϋποθέσεις της συμμετοχής στον διαγωνισμό. Το σημείο 1 όριζε, όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα και διπλώματα:

«Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι κάτοχοι πτυχίου που να πιστοποιεί την περάτωση πλήρους κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών στο ισπανικό Δίκαιο, διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων ετών [...]».

- 10 Ο τίτλος Α, μέρος ΙΙ, της ανακοίνωσης της προκήρυξης προέβλεπε στο σημείο 2, όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις, τα εξής:

«Κατεύθυνση “Δικαστήριο” [...]	Κατεύθυνση “Κοινοβούλιο/Συμβούλιο” α) άριστη γνώση της ισπανικής (γλώσσ- σα 1). β) σε βάθος γνώση της αγγλικής ή της γαλλικής (γλώσσα 2). γ) σε βάθος γνώση της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής (γλώσσα 3), υποχρεωτικά διαφορετικής από τη γλώσσα 2. δ) Προαιρετική δοκιμασία (γλώσσα 4), γνώση μίας από τις ακόλουθες γλώσσες (υποχρεωτικά διαφορετική από τη γλώσσα 2 και 3): [βουλγαρικά, τσεχικά, δανικά, γερμανικά, εσθονικά, ελληνικά, αγγλικά, γαλλικά, ιρλανδικά, ιταλικά, λετονικά, λιθουανικά, ουγγρικά, μαλτέζικα, ολλανδικά, πολωνικά, πορτογαλικά, ρουμανικά, σλοβακικά, σλοβενικά, φινλανδικά ή σουηδικά].
-----------------------------------	---

[...]

Οι υποψήφιοι πρέπει να διευκρινίζουν στο ηλεκτρονικό έντυπο εγγραφής [...] καθώς και στην αίτηση υποψηφιότητας [...] τις γλώσσες που επέλεξαν για τις διάφορες εξετάσεις. Η επιλογή αυτή δεν μπορεί να τροποποιηθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας [...]».

- 11 Ο τίτλος Β της προκήρυξης του διαγωνισμού, σχετικά με τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, προέβλεπε μεταξύ άλλων:

«3. Υποχρεωτικές γραπτές δοκιμασίες – Βαθμολόγηση

<p>«Κατεύθυνση “Δικαστήριο” [...]</p>	<p>Κατεύθυνση “Κοινοβούλιο/Συμβούλιο”</p> <p>α) Διόρθωση νομικού κειμένου στα ισπανικά, το οποίο περιλαμβάνει λάθη γραμματικά, συντακτικά, ύφους και νομικής έκφρασης. Η δοκιμασία αυτή έχει ως στόχο να επαληθεύσει την άριστη γνώση της γλώσσας 1 του υποψηφίου και του τρόπου έκφρασης σε νομικά θέματα.</p> <p>Η δοκιμασία αυτή βαθμολογείται από 0 έως 40 μονάδες (βάση: 20).</p> <p>Διάρκεια της δοκιμασίας: δύομισι ώρες</p> <p>β) Μετάφραση στα ισπανικά (γλώσσα 1), χωρίς λεξικό, νομικού κειμένου που έχει συνταχθεί στα αγγλικά ή στα γαλλικά (γλώσσα 2), κατ’ επιλογή του υποψηφίου.</p> <p>Η δοκιμασία αυτή βαθμολογείται από 0 έως 40 μονάδες (βάση: 20).</p> <p>Διάρκεια της δοκιμασίας: δύομισι ώρες.</p> <p>Η δοκιμασία β’ θα διορθωθεί μόνον εφόσον ο υποψήφιος έχει λάβει τη βάση στην δοκιμασία α).</p> <p>γ) Μετάφραση στα ισπανικά (γλώσσα 1), χωρίς λεξικό, νομικού κειμένου που έχει συνταχθεί στα γερμανικά, στα αγγλικά ή στα γαλλικά (γλώσσα 3), σε υποχρεωτικά διαφορετική γλώσσα από εκείνη που έχει επιλεγεί για την δοκιμασία β’.</p> <p>Η δοκιμασία αυτή βαθμολογείται από 0 έως 40 μονάδες (βάση: 20).</p> <p>Διάρκεια της δοκιμασίας: δύομισι ώρες.</p> <p>Η δοκιμασία γ’ θα διορθωθεί μόνον εφόσον ο υποψήφιος έχει λάβει τη βάση στις εξετάσεις α’ και β’.</p>
---	--

4. Υποχρεωτική προφορική δοκιμασία – Βαθμολόγηση

Οι υποψήφιοι που έλαβαν τη βάση στις δοκιμασίες θα γίνουν δεκτοί στις προφορικές διαδικασίες.

Συνέντευξη με την εξεταστική επιτροπή, στα γερμανικά, τα αγγλικά ή τα γαλλικά (γλώσσα 5), προκειμένου να καταστεί δυνατή η εκτίμηση:

- των γενικών και νομικών γνώσεων του υποψηφίου, είναι όμως αυτονόητο ότι η εξεταστική επιτροπή θα είναι, με την ευκαιρία αυτή, σε θέση να εκτιμήσει τη γνώση άλλων γλωσσών, εκτός εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν στις γραπτές εξετάσεις· η δοκιμασία των νομικών γνώσεων θα πραγματοποιηθεί στα ισπανικά·
- της ικανότητας να προεδρεύει σε συνεδριάσεις (Κατεύθυνση “Κοινοβούλιο/ Συμβούλιο”);
- των κινήτρων των υποψηφίων και της προσαρμοστικότητάς τους στην εργασία στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής δημόσιας διοίκησης σε ένα πολυπολιτισμικό περιβάλλον· ενδεχομένως θα τεθούν επιπρόσθετες ερωτήσεις στα ισπανικά.

Η δοκιμασία αυτή θα βαθμολογηθεί από 0 έως 100 μονάδες (βάση: 50).

5. Προαιρετική δοκιμασία

Κατεύθυνση “Δικαστήριο” [...]	Κατεύθυνση “Κοινοβούλιο/Συμβούλιο” Η προαιρετική δοκιμασία πρέπει να παρέχει στους υποψηφίους την ευκαιρία να εκτιμηθεί το φάσμα των γλωσσικών γνώσεών τους. Το αποτέλεσμα της δοκιμασίας αυτής δεν θα επηρεάσει την κατάρτιση του εφεδρικού πίνακα, ούτε ως προς την σύνθεσή του ούτε ως προς τη σειρά κατάταξης, αλλά θα παράσχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να αξιοποιήσουν τον εφεδρικό πίνακα με πλήρη γνώση της κατάστασης όταν θα προβαίνουν σε προσλήψεις. Μετάφραση στα ισπανικά (γλώσσα 1), με λεξικό (μη ηλεκτρονικό), νομικού κειμένου που έχει συνταχθεί σε μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στον τίτλο Α σημείο II.2 στοιχείο δ' (γλώσσα 4), κατ' επιλογή του υποψηφίου. Η δοκιμασία αυτή βαθμολογείται από 0 έως 20 μονάδες. Διάρκεια της δοκιμασίας: μία ώρα. Η δοκιμασία αυτή μπορεί να διεξαχθεί παράλληλα με τις υποχρεωτικές εξετάσεις. Εντούτοις, θα διορθωθεί μόνο για τους επιτυχόντες υποψηφίους που είναι εγγεγραμμένοι στον εφεδρικό πίνακα.»
----------------------------------	---

- 12 Ο τίτλος D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού, για την πρόσβαση των υποψηφίων σε πληροφορίες που τους αφορούν, προέβλεπε:

«Στο πλαίσιο των διαδικασιών επιλογής, αναγνωρίζεται ειδικό δικαίωμα πρόσβασης των υποψηφίων, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται κατωτέρω, σε ορισμένες πληροφορίες που τους αφορούν άμεσα και ατομικά. Βάσει του εν λόγω δικαιώματος, η EPSO μπορεί να παράσχει στον υποψήφιο που υποβάλλει τη σχετική αίτηση συμπληρωματικές πληροφορίες που αφορούν τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό. Οι αιτήσεις για την παροχή πληροφοριών πρέπει να υποβάλλονται εγγράφως στην EPSO εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού. Η EPSO θα απαντήσει εντός προθεσμίας ενός μηνός από την παραλαβή της σχετικής αίτησης. Οι αιτήσεις εξετάζονται λαμβάνοντας υπόψη τον απόρρητο χαρακτήρα των εργασιών των εξεταστικών επιτροπών, όπως προβλέπεται από τον [ΚΥΚ] (παράρτημα III, άρθρο 6) και βάσει των κανόνων που αφορούν την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο “Οδηγός για τους υποψηφίους” περιλαμβάνει, στον τίτλο III, σημείο 3, παραδείγματα των πληροφοριών που δύνανται να παρασχεθούν.»

- 13 Η προκήρυξη διαγωνισμού περιελάμβανε ένα παράρτημα: στο παράρτημα εξετάζονταν τα θέματα που αφορούσαν τις αιτήσεις επανεξέτασης, τις προσφυγές και τις καταγγελίες στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Το εν λόγω παράρτημα προέβλεπε ότι, σε όλα τα στάδια του διαγωνισμού, οι υποψήφιοι που έκριναν ότι θίγονται από κάποια απόφαση μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα ακόλουθα μέσα:

«– Αίτηση επανεξέτασης

Μπορούν να υποβάλουν, εντός προθεσμίας 20 ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία της ηλεκτρονικής αποστολής της επιστολής [της EPSO] με την οποία τους κοινοποιήθηκε η απόφαση, αίτηση επανεξέτασης υπό μορφή αιτιολογημένης επιστολής στην ακόλουθη διεύθυνση:

[...]

[H] EPSO τη διαβιβάζει στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, εφόσον τούτο εμπίπτει στην αρμοδιότητά του, και εν συνεχεία αποστέλλεται απάντηση στον υποψήφιο, το συντομότερο δυνατό.

— Προσφυγές

— Οι υποψήφιοι μπορούν είτε να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

[...]

βάσει του άρθρου 236 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του άρθρου 91 του ΚΥΚ [...].

— είτε να υποβάλουν ένσταση, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ [...], στη διεύθυνση:

[EPSO]

[...]

Οι προθεσμίες δημοσίας τάξεως [...] που προβλέπονται [από τον ΚΥΚ] για τα εν λόγω δύο είδη διαδικασιών, αρχίζουν από την ημέρα κοινοποίησης της πράξης που θίγει τον ενδιαφερόμενο υποψήφιο.

Εφιστάται η προσοχή των υποψηφίων στο γεγονός ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή [...] δεν έχει την εξουσία να τροποποιεί τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής ενός διαγωνισμού. Σύμφωνα με πάγια νομολογία, η ευρεία διακριτική ευχέρεια της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμών υπόκειται στον έλεγχο του δικαστή [...] μόνον σε περίπτωση έκδηλης παράβασης των κανόνων που διέπουν τις εργασίες.»

14 Ο τίτλος III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους του διαγωνισμού, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της EPSO (στο εξής: οδηγός για τους υποψηφίους) όριζε:

«[...]

β) Οι υποψήφιοι που δεν έχουν επιτύχει στις γραπτές/πρακτικές δοκιμασίες και/ή δεν προσκλήθηκαν στις προφορικές δοκιμασίες μπορούν να λάβουν, κατόπιν αιτήσεώς τους αντίγραφο των δοκιμασιών τους καθώς επίσης και του δελτίου ατομικής αξιολόγησης της γραπτής δοκιμασίας της εξεταστικής επιτροπής. Η αίτηση αντιγράφου πρέπει να υποβληθεί εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία αποστολής της επιστολής κοινοποίησης της αποφάσεως που τερματίζει τη συμμετοχή στο διαγωνισμό.

[...]»

15 Όσον αφορά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, και ειδικά τη διαδικασία παροχής του ευεργετήματος πενίας, το άρθρο 97, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ορίζει:

«Η υποβολή αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας αναστέλλει την προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησης της διατάξεως η οποία αποφαινεται επί της αιτήσεως αυτής ή, στις περιπτώσεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3, της διατάξεως περί διορισμού του δικηγόρου στον οποίο ανατίθεται η εκπροσώπηση του αιτούντος.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 16 Η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στον διαγωνισμό. Επέλεξε την κατεύθυνση «Κοινοβούλιο/Συμβούλιο» και κλήθηκε να συμμετάσχει στις γραπτές υποχρεωτικές δοκιμασίες που διεξήχθησαν στη Μαδρίτη (Ισπανία) στις 28 Νοεμβρίου 2008.
- 17 Με επιστολή της 14ης Μαΐου 2009, προς τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, η EPSO κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τη βαθμολογία που έλαβε στις γραπτές δοκιμασίες α' και β', δηλαδή, 28/40 και 19/40, αντιστοίχως, και ότι λόγω του δεύτερου αποτελέσματος που ήταν κάτω από τη βάση του 20/40 η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεν διόρθωσε το γραπτό της στην υποχρεωτική δοκιμασία γ'.
- 18 Στις 14 Μαΐου 2009, η προσφεύγουσα απέστειλε ηλεκτρονική επιστολή στην EPSO με την οποία ζητούσε πληροφορίες για τη βαθμολόγηση στη γραπτή δοκιμασία β'. Δεδομένου ότι δεν συγκέντρωσε τη βάση των 20 μονάδων για μία μόνο μονάδα, ήθελε να βεβαιωθεί ότι δεν έγινε εσφαλμένος υπολογισμός. Προς τούτο, ζήτησε να της κοινοποιηθεί το διορθωμένο γραπτό της στην δοκιμασία β' και ο βαθμός που είχε λάβει.
- 19 Στις 27 Μαΐου 2009, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση επανεξετάσεως του γραπτού της στη γραπτή δοκιμασία β' μαζί με αίτηση διορθώσεως του γραπτού της στη γραπτή δοκιμασία γ' και, επικουρικώς, αίτηση να συμμετάσχει στις προφορικές δοκιμασίες.
- 20 Η EPSO, με την από 2 Ιουλίου 2009 επιστολή της υπό το όνομα του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι το από 14 Μαΐου 2009 μήνυμά της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου θεωρήθηκε ως αίτηση επανεξετάσεως του γραπτού της στη γραπτή δοκιμασία β', οπότε, κατόπιν επανεξετάσεως του εν λόγω γραπτού της, η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να διορθώσει το γραπτό της στη γραπτή δοκιμασία γ', και η βαθμολογία 18/40 που έλαβε στην δοκιμασία αυτή ήταν και πάλι κατώτερη από τη βάση του 20/40 που έπρεπε να λάβει για να κληθεί στις προφορικές δοκιμασίες. Στην εν λόγω επιστολή αναφερόταν ότι της είχε αποσταλεί το γραπτό της στη δοκιμασία β'.
- 21 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 4ης Ιουλίου 2009, η προσφεύγουσα ζήτησε πληροφορίες σχετικά με τη βαθμολογία της στη γραπτή δοκιμασία γ', δεδομένης της πολύ μικρής διαφοράς μεταξύ του βαθμού που έλαβε και της απαιτούμενης βάσης. Ζήτησε επίσης να της κοινοποιηθεί το διορθωμένο και βαθμολογημένο γραπτό της στη γραπτή δοκιμασία γ' και, αν ήταν δυνατόν, να επανεξεταστεί το γραπτό της αυτό.
- 22 Στις 10 Ιουλίου 2009, η προσφεύγουσα απέστειλε αιτιολογημένη επιστολή με την οποία ζητούσε να επανεξεταστεί το γραπτό της στη δοκιμασία γ', να της κοινοποιηθεί το γραπτό της καθώς και το δελτίο ατομικής αξιολόγησης της εξεταστικής επιτροπής και, ενδεχομένως, να γίνει δεκτή στις προφορικές δοκιμασίες.
- 23 Μετά την επανεξέταση του γραπτού της προσφεύγουσας στη δοκιμασία γ', η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού επικύρωσε τον βαθμό 18/40. Η απόφαση αυτή, η ημερομηνία της οποίας δεν διευκρινίζεται, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με επιστολή της EPSO της 23ης Ιουλίου 2009.
- 24 Με σημείωμα της 28ης Ιουλίου 2009 με τίτλο «Έ[νσταση]», η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στο άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, αφού δήλωσε ότι παρέλαβε την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2009 και ότι δεν είχε λάβει, μολονότι το είχε ζητήσει, αντίγραφο των γραπτών της στις δοκιμασίες β' και γ', καθώς και το δελτίο ατομικής αξιολόγησης της εξεταστικής επιτροπής με τη βαθμολογία της, επανέλαβε τα ανωτέρω αιτήματα, προσθέτοντας ότι επιθυμούσε επίσης να λάβει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τη συμμετοχή της στον διαγωνισμό. Στην περίπτωση που γίνονταν δεκτά

όλα τα ανωτέρω αιτήματα, ζήτησε, επιπλέον, να γίνει δεκτή στις προφορικές δοκιμασίες. Η EPSO αντιμετώπισε το εν λόγω σημείωμα ως αίτηση κοινοποίησης εγγράφων και όχι ως προηγούμενη διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

- 25 Η προσφεύγουσα έλαβε στις 14 Σεπτεμβρίου 2009 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με θέμα «EPSO/AD/130/0[8] – Απάντηση στην αίτησή σας περί κοινοποίησης των γραπτών σας στις δοκιμασίες β' και γ', καθώς και του δελτίου ατομικής αξιολόγησης στη δοκιμασία γ'» (στο εξής: μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009). Με το μήνυμα αυτό γνωστοποιείται ότι επισυνάπτονται τα αναφερόμενα στο θέμα έγγραφα, η κοινοποίηση των οποίων ζητήθηκε με την από 28 Ιουλίου 2009 επιστολή της προσφεύγουσας, και προστίθεται ότι οι υποψήφιοι μπορούν να λάβουν αντίγραφο των γραπτών τους στις δοκιμασίες, αλλά δεν έχουν πρόσβαση στα διορθωμένα γραπτά τους ούτε στο υπόδειγμα μετάφρασης που χρησιμοποίησαν οι εξεταστές. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τον φάκελο, τα αναφερόμενα στο θέμα του μηνύματος έγγραφα δεν επισυνάφθηκαν σ' αυτό.
- 26 Στις 18 Νοεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα παροχής του ευεργετήματος πενίας βάσει του άρθρου 95 του Κανονισμού Διαδικασίας, ενόψει της ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 2ας Μαρτίου 2010, το αίτημα αυτό έγινε δεκτό.
- 27 Μετά την άσκηση της προσφυγής, η EPSO κοινοποίησε στην προσφεύγουσα, με ηλεκτρονικό μήνυμα της 16ης Ιουνίου 2010, τα γραπτά της στις δοκιμασίες α', β' και γ', χωρίς τις διορθώσεις της εξεταστικής επιτροπής και χωρίς τα αντίστοιχα δελτία ατομικής αξιολόγησης των δοκιμασιών β' και γ'.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία

- 28 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- «Να ακυρώσει την απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, με την οποία η [EPSO] αρνήθηκε να της διαβιβάσει αντίγραφο των [διορθωμένων] γραπτών της καθώς και το δελτίο ατομικής αξιολόγησης, στο οποίο προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού τη βαθμολόγησε με τον απορριπτικό βαθμό 18/40 στην τελευταία γραπτή δοκιμασία γ' και την απέκλεισε από τις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού [...].
 - να ακυρώσει την από 23 Ιουλίου 2009 απόφαση, με την οποία η [EPSO] επικύρωσε τον απορριπτικό βαθμό 18/40 της τελευταίας γραπτής δοκιμασίας γ' και την απέκλεισε από τις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού [...].
 - να ακυρώσει αναδρομικώς από τη δημοσίευσή του τον δημοσιευθέντα μετά τον διαγωνισμό εφεδρικό πίνακα προσλήψεων.
 - να καταδικάσει την [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.»
- 29 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- ως κύριο αίτημα, να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
 - επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 30 Μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επέτρεψε δεύτερη ανταλλαγή γραπτών υπομνημάτων, μόνον όμως όσον αφορά το παραδεκτό. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, κρίνοντας ότι είναι σε θέση να αποφασίσει χωρίς προφορική διαδικασία, κάλεσε τους διαδίκους, με επιστολή της Γραμματείας της 16ης Ιουνίου 2011, να δηλώσουν τη συμφωνία ή διαφωνία τους σχετικά με την πρόταση για την έκδοση αποφάσεως χωρίς επ' ακροατηρίου συζήτηση, βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Τα μέρη εξέφρασαν τη συμφωνία τους με την πρόταση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης να αποφασίσει χωρίς επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Η Επιτροπή προβάλλει το απαράδεκτο της προσφυγής διότι, αφενός, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε ορθώς την προσβαλλόμενη πράξη και, αφετέρου, είναι σχεδόν βέβαιο ότι τόσο η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας, που υποβλήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2009, όσο και το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στις 26 Μαρτίου 2010, είναι εκπρόθεσμα.
- 32 Πρώτον, η προσφεύγουσα προσδιόρισε εσφαλμένα ως βλαπτική πράξη το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, ενώ βλαπτική πράξη ήταν η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που κοινοποιήθηκε με επιστολή της EPSO της 23ης Ιουλίου 2009, επικυρώνοντας, κατόπιν επανεξετάσεως, τη βαθμολογία 18/40 στη γραπτή δοκιμασία γ', καθώς και τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες. Η προσφεύγουσα έπρεπε να προσβάλει την απόφαση αυτή η οποία, εφόσον εκδόθηκε από την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, μπορούσε να προσβληθεί απευθείας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Σε αυτή την περίπτωση, η προθεσμία του άρθρου 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ έληξε, κατ' αρχήν, μετά την παρέλευση διαστήματος τριών μηνών και δέκα ημερών από τις 23 Ιουλίου 2009, δηλαδή στις 2 Νοεμβρίου 2009.
- 33 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το σημείωμα της 28ης Ιουλίου 2009, το οποίο η προσφεύγουσα τιτλοφόρησε «Δ[ιοικητική ένσταση]» κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, το ΚΥΚ, ήταν απλώς μία αίτηση κοινοποιήσεως εγγράφων και δεν είχε τα ελάχιστα στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με τον ορισμό της έννοιας της προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως, όπως αυτή ορίζεται στις διατάξεις του ΚΥΚ, οπότε το σημείωμα αυτό δεν μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της προθεσμίας των τριών μηνών και δέκα ημερών για την κατάθεση της προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 34 Τρίτον, η Επιτροπή προβάλλει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το σημείωμα της 28ης Ιουλίου 2009 πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απάντηση στη διοικητική ένσταση, διότι δεν προερχόταν από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ). Υπό τις συνθήκες αυτές, κατ' εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, η σιωπηρή απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως επήλθε τέσσερις μήνες μετά την υποβολή της ενστάσεως, δηλαδή στις 28 Νοεμβρίου 2009, και η προσφεύγουσα έπρεπε να ασκήσει την προσφυγή της εντός τριών μηνών και δέκα ημερών, δηλαδή μέχρι τις 10 Μαρτίου 2010. Επομένως, εφόσον η προσφυγή ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2010, ήταν εκπρόθεσμη.
- 35 Τέταρτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το αίτημα χορηγήσεως του ευεργετήματος πενίας, που υποβλήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2009, ήταν πρόωρο, διότι κατατέθηκε δέκα μέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών εντός της οποίας έπρεπε να απαντήσει η ΑΔΑ στη φερόμενη διοικητική ένσταση, και δεν είχε επομένως ως αποτέλεσμα την αναστολή της προθεσμίας ασκήσεως ένδικης προσφυγής.

- 36 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, ακόμη και αν κριθεί παραδεκτό το μέρος της προσφυγής που αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες, στον βαθμό που το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα της διαδικασίας του διαγωνισμού μπορεί να υφίσταται ανεξαρτήτως του αιτήματος περί ακυρώσεως αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, ο ισχυρισμός που αφορά το ότι αποκλείστηκε από τις προφορικές δοκιμασίες, ο οποίος αποτελεί το κυρίως μέρος της προσφυγής, εξακολουθεί να είναι απαράδεκτος.
- 37 Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ του απαραδέκτου που προβάλλει και του γεγονότος ότι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης χορήγησε στην προσφεύγουσα το ευεργέτημα πενίας. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας απορρίπτεται αν αφορά ένδικο βοήθημα προδήλως απαράδεκτο, μολονότι δε υποστήριξε με τα υπομνήματά της ότι, μετά από ανάλυση των διαφόρων διοικητικών σταδίων, η προσφυγή μπορεί να είναι απαράδεκτη, χωρίς, όμως, να ισχυριστεί ότι είναι προδήλως απαράδεκτη.
- 38 Η προσφεύγουσα αντιτείνει, πρώτον, ότι η προσφυγή στρέφεται κατά του μηνύματος της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, διότι το μήνυμα αυτό είναι χρονικά η τελευταία απόφαση που έλαβε η EPSO. Εφόσον η απόφαση αυτή ελήφθη μετά από τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας, υποκαθιστά την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, η οποία της κοινοποιήθηκε με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2009, και αποτελεί τη βλαπτική πράξη.
- 39 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σημειώμά της, της 28ης Ιουλίου 2009, συνιστά πράγματι διοικητική ένσταση, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, αφενός, έχει τον τίτλο «Δ[ιοικητική ένσταση]» και διευκρινίζει ότι υποβάλλεται βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, γεγονός που μαρτυρεί τη βούλησή της να υποβάλει διοικητική ένσταση κατά την έννοια των διατάξεων του ΚΥΚ. Αφετέρου, από το κείμενο του σημειώματός της προκύπτει σαφώς ότι είχε την πρόθεση να αμφισβητήσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού που της είχε κοινοποιηθεί με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2009, και μάλιστα είχε επισυνάψει στο σημείωμα την επιστολή αυτή. Όπως προκύπτει από το σημείωμα, η προσφεύγουσα ζήτησε να επανεξεταστεί το γραπτό της στη δοκιμασία γ' και, στη συνέχεια, να επιτραπεί η συμμετοχή της στις προφορικές δοκιμασίες. Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, στο σημειώμά της εκφράζει, με τη μεγαλύτερη δυνατή πληρότητα, τη διαφωνία της με την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που της κοινοποιήθηκε στις 23 Ιουλίου 2009, διότι δεν της κοινοποιήθηκαν τα διορθωμένα γραπτά της, μόλις δε στις 16 Ιουνίου 2010 η EPSO της απέστειλε τα γραπτά της στις δοκιμασίες β' και γ', αλλά χωρίς τις διορθώσεις. Περαιτέρω, εάν θεωρηθεί ότι το από 28 Ιουλίου 2009 σημειώμά της δεν συνιστά διοικητική ένσταση, κατά την έννοια των διατάξεων του ΚΥΚ, τούτο συνεπάγεται ότι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της χορήγησε το ευεργέτημα πενίας για την κατάθεση εκπρόθεσμης προσφυγής.
- 40 Τρίτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι στο μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 αναφέρονται ρητώς οι από 28 Ιουλίου 2009 αιτήσεις της και ότι αντικείμενο του εν λόγω μηνύματος είναι η απάντηση στις αιτήσεις αυτές. Συναφώς, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του οποίου η διεύθυνση του αποστολέα ανήκει στον ίδιο δικτυακό τόπο με εκείνον του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της EPSO και το οποίο απαντά στα αιτήματα που είχε υποβάλει με τη διοικητική ένστασή της και παραπέμπει ρητώς στην εν λόγω ένσταση, χωρίς ωστόσο να κάνει δεκτά τα αιτήματα αυτά, πρέπει να θεωρηθεί ως έγγραφο που απορρίπτει την ένστασή της. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι έπρεπε να αγνοήσει το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 και να περιμένει να παρέλθει το διάστημα των τεσσάρων μηνών που αρχίζει από την υποβολή της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας στις 28 Ιουλίου 2009, μετά την παρέλευση του οποίου λογίζεται ότι επήλθε σιωπηρή απόρριψη, με κίνδυνο να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη η ένδικη προσφυγή της λόγω μη εμπρόθεσμης προσβολής της ρητής απορρίψεως της ενστάσεώς της. Εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε να έχει ενημερωθεί συναφώς.

- 41 Τέταρτον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 δεν συνιστά απόρριψη της αιτήσεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας ανέστειλε την προθεσμία για την άσκηση προσφυγής μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησης της διάταξης του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης με την οποία παρέχεται το ευεργέτημα αυτό, δηλαδή μέχρι τις 10 Μαρτίου 2010, ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να τρέχει εκ νέου η προθεσμία. Επομένως, η προσφυγή, η οποία ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2010, δεν είναι εκπρόθεσμη.
- 42 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η αίτησή της για την παροχή του ευεργετήματος πενίας που υποβλήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2009 ήταν πρόωγη, διότι κατατέθηκε πριν από τις 28 Νοεμβρίου 2009, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για απάντηση στην από 28 Ιουλίου 2009 διοικητική ένστασή της, δεν αμφισβητείται ότι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης έλαβε υπόψη την αίτηση αυτή, τουλάχιστον κατά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, στις 28 Νοεμβρίου 2009. Ως εκ τούτου η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής είχε ανασταλεί το διάστημα μεταξύ της 18ης Νοεμβρίου 2009 (ή της 28ης Νοεμβρίου 2009, εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009 δεν συνιστά απόρριψη της ενστάσεώς της) και της 10ης Μαρτίου 2010, ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης με την οποία χορηγείται το ευεργέτημα πενίας. Είναι προφανές ότι η ένδικη διαδικασία είχε ήδη αρχίσει, όχι μόνο διότι εξετάστηκε η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας, αλλά και διότι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης δέχθηκε την αίτηση αυτή, γεγονός που δεν θα συνέβαινε αν είχε λήξει η προθεσμία ασκήσεως ένδικης προσφυγής και αν, επομένως, η προσφυγή ήταν προδήλως απαράδεκτη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

Όσον αφορά τις βλαπτικές για την προσφεύγουσα πράξεις

- 43 Πρέπει να υπομνησθεί, εισαγωγικά, ότι τόσο η διοικητική ένσταση όσο και η ένδικη προσφυγή πρέπει, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, να στρέφονται κατά πράξεως βλαπτικής για τον προσφεύγοντα. Κατά πάγια νομολογία, βλαπτική πράξη είναι αυτή που παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση (απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, F-6/10, Munch κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Όσον αφορά, πρώτον, τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής, κατά πάγια νομολογία, η απόφαση με την οποία η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού αποκλείει υποψήφιο από τις δοκιμασίες αφού έχει προβεί, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, σε επανδοκιμασία της αιτήσεως υποψηφιότητάς του, υποκαθιστά την προηγούμενη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καθαρά επιβεβαιωτική της αποφάσεως αυτής, (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1992, T-16/90, Παναγιωτοπούλου κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 20). Έτσι, όταν ένας υποψήφιος διαγωνισμού ζητεί να επανεξεταστεί απόφαση εξεταστικής επιτροπής, βλαπτική γι' αυτόν πράξη συνιστά η απόφαση που λαμβάνεται από την εξεταστική επιτροπή μετά από επανεξέταση της καταστάσεως του υποψηφίου (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2006, T-173/05, Heus κατά Επιτροπής, σκέψη 19).
- 45 Επομένως, η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες, η οποία ελήφθη κατόπιν της αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 10 Ιουλίου 2009 και η οποία κοινοποιήθηκε με επιστολή της EPSO της 23ης Ιουλίου 2009, υποκατέστησε την αρχική απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, η οποία είχε κοινοποιηθεί με επιστολή της EPSO της 2ας Ιουλίου 2009, και συνιστά εν προκειμένω τη βλαπτική πράξη όσον αφορά τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες του διαγωνισμού (στο εξής: απόφαση αποκλεισμού από τις προφορικές δοκιμασίες). Επίσης, οι προθεσμίες για την υποβολή ενστάσεως και την άσκηση προσφυγής αρχίζουν να τρέχουν από την

έκδοση της εν λόγω αποφάσεως αποκλεισμού από τις προφορικές δοκιμασίες, η οποία ελήφθη κατόπιν επανεξετάσεως, ενώ παρέλκει η δοκιμασία του ζητήματος αν, σε μια τέτοια περίπτωση, η εν λόγω απόφαση μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη αμιγώς επιβεβαιωτική (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2007, F-73/06, Van Neyghem κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

- 46 Όσον αφορά, δεύτερον, τις αποφάσεις περί αρνήσεως παροχής πληροφοριών ή εγγράφων στους υποψηφίους, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού προβλέπει, στον τίτλο D, σημείο 4, μια ειδική διαδικασία, η οποία –όταν ο υποψήφιος αποφασίζει να την ακολουθήσει η διαδικασία αυτή υποκαθιστά τη διαδικασία του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ– χαρακτηρίζεται από πολύ σύντομες προθεσμίες και έχει ως αντικείμενο να δώσει στους υποψηφίους τη δυνατότητα να ασκήσουν το ειδικό δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες που τους αφορούν άμεσα και ατομικά. Βάσει του δικαιώματος αυτού, η «EPSO μπορεί να παράσχει στον υποψήφιο που υποβάλλει σχετική αίτηση» συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό. Οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται εντός ενός μηνός από της κοινοποιήσεως των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού και η EPSO πρέπει να απαντήσει εντός ενός μηνός από της παραλαβής της αιτήσεως. Ο τίτλος D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού παραπέμπει στον τίτλο III σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους όσον αφορά το τι είδους πληροφορίες μπορούν να δοθούν στους υποψηφίους. Όπως προκύπτει από τον τίτλο III, σημείο 3, στοιχείο β', του εν λόγω οδηγού, οι υποψήφιοι που έχουν αποτύχει στις γραπτές δοκιμασίες μπορούν να ζητήσουν αντίγραφο των γραπτών τους και του δελτίου ατομικής αξιολόγησης με τη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής.
- 47 Το ειδικό δικαίωμα που αναγνωρίζεται στους υποψηφίους έχει ως σκοπό να παράσχει στους αποτυχόντες υποψηφίους των διαγωνισμών τη δυνατότητα να λάβουν, χωρίς να θιγεί το απόρρητο των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, πληροφορίες και έγγραφα βάσει των οποίων θα μπορούσαν μετά λόγου γνώσεως να αποφασίσουν ως προς τη σκοπιμότητα προσβολής της αποφάσεως περί αποκλεισμού τους από τον διαγωνισμό. Προς τούτο, η επιβολή πολύ σύντομων προθεσμιών, τόσο για την κατάθεση της αίτησης παροχής πληροφοριών ή εγγράφων όσο και για την απάντηση στην αίτηση αυτή, αποσκοπεί στο να παράσχει στον υποψήφιο τη δυνατότητα να έχει, εν πάση περιπτώσει, στη διάθεσή του τις πληροφορίες και τα έγγραφα αυτά τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη λήξη είτε της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης είτε της προθεσμίας καταθέσεως διοικητικής ενστάσεως ενώπιον της EPSO, ο διευθυντής της οποίας ασκεί, δυνάμει του άρθρου 4 της αποφάσεως 2002/621, τις εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην ΑΔΑ.
- 48 Επομένως, όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, ο απόλυτος σεβασμός εκ μέρους της EPSO του προς τούτο ειδικού δικαιώματος των υποψηφίων, τόσο όσον αφορά το περιεχόμενο του εν λόγω δικαιώματος όσο και την προθεσμία απάντησης, αποτελεί την έκφραση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την αρχή της χρηστής διοικήσεως, από το δικαίωμα της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα και από το δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής, σύμφωνα με τα άρθρα 41, 42 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, η μη συμμόρφωση της EPSO με το συγκεκριμένο δικαίωμα που παρέχεται στους υποψηφίους, εκτός του ότι θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να ασκούν οι μη επιτυχόντες υποψήφιοι προσφυγές ή διοικητικές ενστάσεις χωρίς επαρκή στοιχεία, συνιστά ενδεχομένως υπηρεσιακό πταίσμα επί του οποίου μπορεί να θεμελιωθεί δικαίωμα αποζημίωσης του υποψηφίου.
- 49 Εν προκειμένω, το μήνυμα της προσφεύγουσας, της 14ης Μαΐου 2009, περιείχε αίτημα να της κοινοποιηθεί το διορθωμένο γραπτό της στη δοκιμασία β' μαζί με τη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής και το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 4ης Ιουλίου 2009 περιείχε αίτημα να της κοινοποιηθεί το γραπτό της στη δοκιμασία γ', επίσης διορθωμένο, μαζί με τη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής. Εκτός από τα δύο αυτά μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η προσφεύγουσα υπέβαλε μία πρώτη αίτηση επανεξετάσεως, στις 27 Μαΐου 2009, ζητώντας από την επιτροπή να επανεξετάσει την αρχική της απόφαση για τη βαθμολογία της στη γραπτή δοκιμασία β', την οποία δέχθηκε η επιτροπή, και μία δεύτερη αίτηση επανεξετάσεως, στις 10 Ιουλίου 2009, όσον αφορά τη γραπτή δοκιμασία γ', στην οποία η επιτροπή διατήρησε τη βαθμολογία της, όπως

γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2009, χωρίς ωστόσο να απαντήσει στο αίτημα της προσφεύγουσας να της κοινοποιηθεί το διορθωμένο γραπτό της στη δοκιμασία γ' μαζί με το σχετικό δελτίο ατομικής αξιολόγησης της επιτροπής.

- 50 Επομένως, από τις ημερομηνίες των πραγματικών περιστατικών προκύπτει ότι η προθεσμία του ενός μηνός που είχε η EPSO για να διαβιβάσει στην προσφεύγουσα, προς απάντηση στο από 14 Μαΐου 2009 ηλεκτρονικό μήνυμά της, αντίγραφο του γραπτού της στη δοκιμασία β', καθώς και του δελτίου ατομικής αξιολόγησης με τη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής, έληξε στις 14 Ιουνίου 2009, χωρίς να έχει αποσταλεί στην προσφεύγουσα κανένα έγγραφο. Όσον αφορά την κοινοποίηση των πληροφοριών για τη γραπτή δοκιμασία γ', η μη απάντηση στο ηλεκτρονικό μήνυμα της προσφεύγουσας της 4ης Ιουλίου 2009 και στο αίτημά της που περιλαμβανόταν στην αίτησή της επανεξετάσεως της 10ης Ιουλίου 2009 μπορεί να χαρακτηριστεί ως σιωπηρή απόρριψη. Πρέπει να προστεθεί, συναφώς ότι, μολοντί η EPSO βεβαιώνει, με την από 2 Ιουλίου 2009 επιστολή της προς την προσφεύγουσα, ότι της έχει ήδη αποστείλει ένα αντίγραφο του γραπτού της στη δοκιμασία β', κατά τον ίδιο τρόπο που αναφέρει και στο από 14 Σεπτεμβρίου 2009 ηλεκτρονικό μήνυμά της ότι επισυνάπτονται στο εν λόγω μήνυμα το γραπτό της στη δοκιμασία γ' και το σχετικό δελτίο αξιολόγησης, γεγονός παραμένει ότι τα έγγραφα αυτά δεν απεστάλησαν στην προσφεύγουσα στις αναφερόμενες ημερομηνίες.
- 51 Κατά συνέπεια, όσον αφορά τις αιτήσεις κοινοποιήσεως πληροφοριών και εγγράφων, τόσο η σιωπηρή απόφαση της 14ης Ιουνίου 2009 περί αρνήσεως παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν σχετικά με τη γραπτή δοκιμασία β' (στο εξής: απόφαση απορρίπτουσα το αίτημα κοινοποιήσεως του γραπτού της δοκιμασίας β') όσο και η σιωπηρή απόφαση περί μη παροχής των πληροφοριών που ζητήθηκαν σχετικά με τη γραπτή δοκιμασία γ', η οποία περιλαμβάνεται στην επιστολή της 23ης Ιουλίου 2009 (στο εξής: απόφαση απορρίπτουσα το αίτημα κοινοποιήσεως του γραπτού της δοκιμασίας γ'), στον βαθμό που η εν λόγω επιστολή δεν θίγει το ζήτημα παροχής των πληροφοριών που ζητούνται, συνιστούν πράξεις βλαπτικές για την προσφεύγουσα.
- 52 Επομένως, τόσο η απόφαση αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες όσο και η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα κοινοποιήσεως του γραπτού της δοκιμασίας β' και η απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος κοινοποιήσεως του γραπτού της δοκιμασίας γ' συνιστούν πράξεις βλαπτικές για την προσφεύγουσα.

Όσον αφορά την τήρηση των προθεσμιών από την προσφεύγουσα

- 53 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι, όπως έχει επανειλημμένα κρίνει το Δικαστήριο, οι αποφάσεις εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού προσβάλλονται κατά κανόνα με απευθείας άσκηση προσφυγής ενώπιον του δικαστή (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1983, 144/82, Detti κατά Δικαστηρίου, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, η διοικητική ένσταση κατά αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού δεν φαίνεται να έχει νόημα, δεδομένου ότι το οικείο όργανο δεν έχει την εξουσία να ακυρώσει ή να τροποποιήσει απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού. Ως εκ τούτου, η υπερβολικά περιοριστική ερμηνεία του άρθρου 91, παράγραφος 2, του ΚΥΚ θα είχε ως αποτέλεσμα να παρατείνει απλώς, χωρίς καμία χρησιμότητα, τη διαδικασία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 1978, 7/77, Ritter von Wüllerstorff und Urbair κατά Επιτροπής, σκέψη 8).
- 54 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η απόφαση αποκλεισμού από τις προφορικές δοκιμασίες συνιστά απόφαση της εξεταστικής επιτροπής η οποία μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης χωρίς να απαιτείται να υποβληθεί προηγουμένως διοικητική ένσταση, η προθεσμία των τριών μηνών που τάσσει το άρθρο 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, επαυξημένη με την κατ' αποκοπή προθεσμία των δέκα ημερών λόγω αποστάσεως βάσει του άρθρου 100, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, άρχισε να τρέχει από την κοινοποίηση της αποφάσεως αυτής που περιλαμβανόταν στην επιστολή της 23ης Ιουλίου 2009, η ημερομηνία της οποίας δεν είναι γνωστή,

αλλά οπωσδήποτε από τις 28 Ιουλίου 2009, ημερομηνία του σημειώματος με τίτλο «Δ[ιοικητική ένσταση]» διότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει με το σημείωμα αυτό ότι έλαβε γνώση της σχετικής αποφάσεως, και έληξε στις 7 Νοεμβρίου 2009. Δεδομένου ότι στις 7 Νοεμβρίου 2009 ήταν ημέρα Σάββατο, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής παρεκτάθηκε αυτομάτως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 100, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, μέχρι τη Δευτέρα 9 Νοεμβρίου 2009.

- 55 Η απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος κοινοποίησεως του γραπτού της δοκιμασίας β' και η απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος κοινοποίησεως του γραπτού της δοκιμασίας γ' συνιστούν, επίσης, αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού που μπορούν να προσβληθούν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη διοικητική ένσταση. Δεδομένου ότι η πρώτη από τις αποφάσεις αυτές ελήφθη στις 14 Ιουνίου 2009 και η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της δεύτερης αποφάσεως το αργότερο στις 28 Ιουλίου 2009, η προθεσμία των τριών μηνών και δέκα ημερών για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης έληξε στις 24 Σεπτεμβρίου 2009 και στις 7 Νοεμβρίου 2009, αντιστοίχως, ενώ η δεύτερη προθεσμία παρεκτάθηκε μέχρι τις 9 Νοεμβρίου 2009 για τους λόγους που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη.
- 56 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή απευθείας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης το αργότερο στις 24 Σεπτεμβρίου 2009, για να προσβάλει την απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος κοινοποίησεως του γραπτού της στη δοκιμασία β', και το αργότερο στις 9 Νοεμβρίου 2009, για να προσβάλει την απόφαση περί απορρίψεως του αιτήματος κοινοποίησεως του γραπτού της στη δοκιμασία γ'.
- 57 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το γράμμα του άρθρου 97, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο η υποβολή αιτήσεως παροχής του ευεργετήματος πενίας αναστέλλει την προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησεως της διατάξεως η οποία αποφαίνεται επί της αιτήσεως αυτής, διότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ζήτησε το ευεργέτημα πενίας στις 18 Νοεμβρίου 2009, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο είχαν λήξει οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής κατά των τριών προαναφερθεισών αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού.
- 58 Πρέπει να υπομνησθεί, δεύτερον, ότι, κατά πάγια επίσης νομολογία, εάν ο ενδιαφερόμενος, αντί να ασκήσει απευθείας προσφυγή ενώπιον του δικαστή, επικαλείται τις διατάξεις του ΚΥΚ υποβάλλοντας διοικητική ένσταση ενώπιον της ΑΔΑ, το παραδεκτό της ασκούμενης σε μεταγενέστερο στάδιο προσφυγής εξαρτάται από την εκ μέρους του ενδιαφερομένου τήρηση όλων των κανόνων διαδικασίας που αφορούν την υποβολή προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2002, T-386/00, Gonçalves κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 59 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σημείωμα της 28ης Ιουλίου 2009, δεδομένου ότι φέρει τον τίτλο «Δ[ιοικητική ένσταση]» και αναφέρεται ρητώς στις διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, συνιστά διοικητική ένσταση κατά την έννοια των εν λόγω διατάξεων.
- 60 Είναι αληθές ότι, κατά πάγια νομολογία, η διοικητική ένσταση δεν απαιτείται να έχει ορισμένο τύπο. Αρκεί να δηλώνεται σαφώς και επακριβώς η βούληση του ενιστάμενου να προσβάλει απόφαση που τον αφορά (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 1988, 167/86, Rousseau κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη 8, και της 14ης Ιουλίου 1988, 23/87 και 24/87, Aldinger και Virgili κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 13· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Φεβρουαρίου 2005, T-354/03, Reggimenti κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 43). Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η διοίκηση πρέπει να εξετάζει τις διοικητικές ενστάσεις με ευρύτητα πνεύματος και, προκειμένου να θεωρηθεί ότι πρόκειται περί διοικητικής ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, αρκεί ο λόγος που προβάλλεται να έχει ήδη προβληθεί με σαφήνεια, στο πλαίσιο της διοικητικής

διαδικασίας, ώστε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να είναι σε θέση να γνωρίζει τις πλημμέλειες που ο ενδιαφερόμενος αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 1998, T-176/96, Volger κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 65).

- 61 Εντούτοις, δεδομένου ότι ο σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας είναι η φιλική διευθέτηση της διαφοράς που αναφύεται κατά τη στιγμή της υποβολής της ενστάσεως, η ΑΔΑ πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει με επαρκώς σαφή τρόπο τα επιχειρήματα που προβάλλει ο ενδιαφερόμενος κατά της διοικητικής αποφάσεως. Επομένως, η διοικητική ένσταση πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να περιέχει έκθεση των επιχειρημάτων και ισχυρισμών που προβάλλονται κατά της διοικητικής αποφάσεως κατά της οποίας στρέφεται (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 1996, T-146/94, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη 44).
- 62 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 της παρούσας αποφάσεως, το σημειώμα της 28ης Ιουλίου 2009 είχε δύο μέρη. Με το πρώτο, η προσφεύγουσα ζητούσε να της διαβιβαστούν ορισμένα έγγραφα καθώς και συμπληρωματικές πληροφορίες. Με το δεύτερο, ζητούσε να γίνει δεκτή στις προφορικές δοκιμασίες στην περίπτωση που είχε λάβει τις απαραίτητες μονάδες.
- 63 Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διαπιστώνει στη συνέχεια ότι όσον αφορά το δεύτερο μέρος του σημειώματος της 28ης Ιουλίου 2009, με το οποίο η προσφεύγουσα ζητεί να γίνει δεκτή στις προφορικές δοκιμασίες και που μπορεί να θεωρηθεί ως στρεφόμενο κατά της αποφάσεως περί αποκλεισμού της από τις προφορικές δοκιμασίες, το κείμενο του εν λόγω σημειώματος δεν περιέχει έκθεση νομικού ή πραγματικού ισχυρισμού ή επιχειρήματος προς στήριξη της αιτήσεως τροποποίησης της εν λόγω αποφάσεως. Επομένως, το μέρος αυτό του σημειώματος της 28ης Ιουλίου 2009 δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτούμενες προϋποθέσεις σύμφωνα με την προπαρατεθείσα νομολογία, ώστε να θεωρηθεί διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, και η EPSO δεν μπορούσε να δώσει αιτιολογημένη απάντηση.
- 64 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες είναι απαράδεκτο. Δεδομένου ότι το αίτημα περί ακυρώσεως του εφεδρικού καταλόγου επιτυχόντων μπορεί να ευδοκιμήσει μόνο σε περίπτωση ακυρώσεως από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της αποφάσεως περί αποκλεισμού από τις προφορικές δοκιμασίες, το εν λόγω αίτημα πρέπει επίσης να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 65 Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διαπιστώνει, τέλος, ότι, μολονότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα ή ισχυρισμό προς στήριξη των αιτημάτων που περιλαμβάνονται στο πρώτο μέρος του σημειώματος της 28ης Ιουλίου 2009, γεγονός παραμένει ότι από το κείμενο του σημειώματος της 28ης Ιουλίου 2009 σαφώς συνάγεται ότι η προσφεύγουσα εξέθεσε ότι δεν είχε λάβει τα έγγραφα που είχε ζητήσει κατ' επανάληψη, ιδίως με το μήνυμα της 14ης Μαΐου 2009, όσον αφορά το γραπτό της στη δοκιμασία β', καθώς και με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 4ης Ιουλίου 2009 και με την αίτηση επανεξετάσεως, της 10ης Ιουλίου 2009, όσον αφορά το γραπτό της στη δοκιμασία γ'. Κατά συνέπεια, βάσει των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, η EPSO έπρεπε να εξετάσει το πρώτο μέρος του σημειώματος της 28ης Ιουλίου 2009 ως διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 66 Στον βαθμό που η EPSO δεν ανταποκρίθηκε στα αιτήματα κοινοποίησης των εγγράφων εντός των προθεσμιών που υπενθυμίζονται στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως, η προσφεύγουσα μπορούσε να υποβάλει διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της αποφάσεως περί αρνήσεως κοινοποίησης του γραπτού της στη δοκιμασία β' και κατά της αποφάσεως περί αρνήσεως κοινοποίησης του γραπτού της στη δοκιμασία γ' εντός προθεσμίας τριών μηνών, η οποία έληγε στις 14 Σεπτεμβρίου 2009 και στις 28 Οκτωβρίου 2009, αντιστοίχως.

- 67 Επομένως, η διοικητική ένσταση που άσκησε η προσφεύγουσα στις 28 Ιουλίου 2009 ήταν παραδεκτή τόσο για την απόφαση περί αρνήσεως κοινοποίησης του γραπτού στη δοκιμασία β' όσο και για την απόφαση κοινοποίησης του γραπτού στη δοκιμασία γ'.
- 68 Πρέπει να επισημανθεί, επ' αυτού, ότι, κατόπιν της ασκήσεως της διοικητικής ενστάσεως της 28ης Ιουλίου 2009, οι αιτήσεις κοινοποίησης των διορθωμένων γραπτών στις δοκιμασίες β' και γ' αποτέλεσαν αντικείμενο ρητής απορριπτικής αποφάσεως, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της EPSO, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009.
- 69 Εξάλλου, στον βαθμό που η EPSO, με το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, αρνήθηκε στην πράξη να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα τα γραπτά της στις δοκιμασίες β' και γ', καθώς και το δελτίο ατομικής αξιολόγησης, αιτήματα τα οποία είχαν ήδη αποτελέσει το αντικείμενο αποφάσεων περί αρνήσεως κοινοποίησης των γραπτών στις δοκιμασίες β' και γ', παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτημάτων με τα οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως που κοινοποιήθηκε με το μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, αιτήματα στρεφόμενα τυπικώς κατά της απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως έχουν ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση όταν η απόρριψη της ενστάσεως στερείται αυτοτελούς περιεχομένου, στον βαθμό που η απορριπτική απόφαση είναι αμιγώς επιβεβαιωτική της προσβαλλομένης αποφάσεως (απόφαση Munch κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 70 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή τόσο όσον αφορά την ακύρωση της αποφάσεως περί αρνήσεως κοινοποίησης του γραπτού στη δοκιμασία β' όσο και της αποφάσεως περί αρνήσεως κοινοποίησης του γραπτού στη δοκιμασία γ'.

Επί της ουσίας

- 71 Πρέπει να υπομνησθεί, εισαγωγικά, ότι οι διαδοχικές αιτήσεις της προσφεύγουσας προς την EPSO με αίτημα την κοινοποίηση εγγράφων αφορούσαν τόσο τα γραπτά της στις δοκιμασίες β' και γ', καθώς και το δελτίο αξιολόγησης των εν λόγω γραπτών, όσο και τις διορθώσεις επί των γραπτών αυτών.
- 72 Μολονότι η EPSO δεν ανταποκρίθηκε στις αιτήσεις κοινοποίησης των γραπτών στις δοκιμασίες β' και γ', στον βαθμό που αφορούσαν τα γραπτά της προσφεύγουσας στο πλαίσιο των δύο αυτών δοκιμασιών, καθώς και των δελτίων ατομικής αξιολόγησης των εν λόγω γραπτών που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή, εντός των προθεσμιών που ορίζονται στον τίτλο D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού, ούτε άλλωστε επισύναψε τα εν λόγω έγγραφα στο μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, γεγονός παραμένει ότι αντίγραφα των ανωτέρω γραπτών της προσφεύγουσας καθώς και των δελτίων ατομικής αξιολόγησης κάθε εξετάσεως που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή απεστάλησαν στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συγκεκριμένα με την επιστολή της EPSO της 16ης Ιουνίου 2010, και τα έγγραφα αυτά περιλαμβάνονται στον φάκελο της διαδικασίας ως παραρτήματα στο υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής.
- 73 Επομένως, ελλείψει αξιώσεων αποζημίωσης, η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου όσον αφορά τις αποφάσεις περί μη κοινοποίησης των γραπτών στις δοκιμασίες β' και γ', καθόσον οι αποφάσεις αυτές αρνούνταν την κοινοποίηση των γραπτών της προσφεύγουσας και των δελτίων ατομικής αξιολόγησης των εν λόγω γραπτών που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή. Πρέπει να προστεθεί ότι, στο μέτρο που είναι παραδεκτή, η παρούσα διαφορά δεν αποτελεί χρηματική διαφορά, κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, και επομένως το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έχει εν προκειμένω πλήρη δικαιοδοσία, οπότε δεν μπορεί να εξετάσει αν πρέπει να υποχρεώσει αυτεπαγγέλτως την καθής στην καταβολή αποζημίωσης για τη ζημία που προκλήθηκε από πταίσμα της (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2010, C-583/08 P, Γκόγκος κατά Επιτροπής, σκέψη 44).

- 74 Απομένει επομένως να εξετασθεί μόνον το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί αρνήσεως κοινοποίησης των γραπτών στις δοκιμασίες β' και γ', στο μέτρο που οι αποφάσεις αυτές απέρριψαν το αίτημα κοινοποίησης των διορθωμένων γραπτών.
- 75 Η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής στο σύνολό της διάφορους λόγους που αντλούνται, πρώτον, από προσβολή του δικαιώματος των υποψηφίων να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τους αφορούν, δεύτερον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς της Επιτροπής, τρίτον, από παραβίαση της αρχής της διαφάνειας και, τέταρτον, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Ένας πέμπτος λόγος, που αντλείται από παραβίαση κανόνων καθοριστικών για τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού και των ισχυόντων κριτηρίων εξετάσεως, προβάλλεται αποκλειστικά και μόνο προς στήριξη των αιτημάτων ακυρώσεως της αποφάσεως αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές δοκιμασίες, τα οποία κηρύχθηκαν απαράδεκτα στη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως.
- 76 Επομένως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα περιορίσει την εξέτασή του στους τέσσερις πρώτους λόγους που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής στο σύνολό της.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από προσβολή του δικαιώματος των υποψηφίων να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τους αφορούν

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 77 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το γεγονός της μη κοινοποίησης των διορθωμένων γραπτών της στις δοκιμασίες β' και γ' αντιβαίνει στο δικαίωμα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουν πρόσβαση σε έγγραφα των οργάνων της Ένωσης, το οποίο κατοχυρώνεται με τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43). Η άρνηση κοινοποίησης αντιβαίνει επίσης στον τίτλο D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού και στον τίτλο III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους. Η πρόσβαση στα διορθωμένα γραπτά της θα παρείχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κατανοήσει τα λάθη της και να βελτιωθεί στο μέλλον.
- 78 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

- 79 Όσον αφορά τη φερόμενη παραβίαση του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν ακολούθησε την υποχρεωτική προηγούμενη διοικητική διαδικασία, που προβλέπεται στα άρθρα 6 επ. του κανονισμού αυτού, για να επιτύχει την πρόσβαση στα έγγραφα που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, πριν από την άσκηση της προσφυγής της ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, γεγονός που καθιστά απαράδεκτο τον πρώτο λόγο, στο μέτρο που αυτός αντλείται από παραβίαση του προαναφερθέντος κανονισμού.
- 80 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί η πάγια νομολογία κατά την οποία ο κανονισμός 1049/2001 συνιστά κανόνα γενικού χαρακτήρα που καθορίζει τις γενικές αρχές που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος όλων των πολιτών της Ένωσης να έχουν πρόσβαση στα έγγραφα των οικείων οργάνων σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου και του τομέα της δημόσιας διοίκησης (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2006, T-93/04, Καλλιανός κατά Επιτροπής, σκέψη 87). Ωστόσο, όπως και κάθε κανόνας γενικού χαρακτήρα, το προβλεπόμενο δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα μπορεί να διευκρινιστεί, να διευρυνθεί ή, αντιθέτως να περιορισθεί, ή ακόμα και να αποκλειστεί –σύμφωνα με την αρχή κατά την οποία ο ειδικός κανόνας υπερισχύει του γενικού (lex specialis derogat legi generali)– στην περίπτωση

υπάρξεως ειδικών κανόνων που διέπουν συγκεκριμένα θέματα (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2005, T-376/03, Hendrickx κατά Συμβουλίου, σκέψη 55, και της 14ης Ιουλίου 2005, T-371/03, Le Voci κατά Συμβουλίου, σκέψη 122· απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Ιανουαρίου 2011, F-121/07, Strack κατά Επιτροπής, σκέψη 65, κατά της οποίας έχουν ασκηθεί δύο αιτήσεις αναίρεσης που εκκρεμούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπόθεση T-197/11 P και υπόθεση T-198/11 P).

- 81 Το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, ο τίτλος D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού και ο τίτλος III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους αποτελούν, ακριβώς, ειδικές διατάξεις που υπερισχύουν των διατάξεων του κανονισμού 1049/2001, εφόσον ρυθμίζουν την πρόσβαση σε συγκεκριμένα είδη εγγράφων, όπως τα γραπτά των υποψηφίων στις δοκιμασίες καθώς και τα δελτία ατομικής αξιολόγησης που συνέταξε η εξεταστική επιτροπή για τα γραπτά αυτά.
- 82 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν η προσφεύγουσα είχε ακολουθήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 6 επ. του κανονισμού 1049/2001, οι διατάξεις του κανονισμού αυτού δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν εν προκειμένω.
- 83 Όσον αφορά την παράβαση του τίτλου D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού και του τίτλου III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους, από το γράμμα των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι δεν προβλέπουν κοινοποίηση στους υποψηφίους των διορθωμένων γραπτών τους στις δοκιμασίες.
- 84 Συγκεκριμένα, τα διορθωμένα γραπτά των εξετάσεων των υποψηφίων περιέχουν εκτιμήσεις προσωπικού ή συγκριτικού χαρακτήρα που αφορούν τους υποψηφίους και καλύπτονται επομένως από το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, που αφορά ειδικώς τη διαδικασία του διαγωνισμού, το οποίο ορίζει ότι «[ο]ι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής είναι απόρρητες». Όπως είχε ήδη την ευκαιρία να υπογραμμίσει το Δικαστήριο, το απόρρητο αυτό επιβλήθηκε προς διασφάλιση της ανεξαρτησίας των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών και της αντικειμενικότητας των εργασιών τους, προφυλάσσοντάς τες από εξωτερικές παρεμβάσεις και πιέσεις, προερχόμενες είτε από τις ίδιες τις κοινοτικές διοικητικές αρχές είτε από τους υποψηφίους είτε από τρίτους. Επομένως, η τήρηση του απορρήτου αυτού αντιτίθεται τόσο στην αποκάλυψη των θέσεων που έλαβαν τα ατομικά μέλη των εξεταστικών επιτροπών όσο και στην αποκάλυψη κάθε στοιχείου που έχει σχέση με εκτιμήσεις προσωπικού ή συγκριτικού χαρακτήρα που αφορούν τους υποψηφίους (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 1996, C-254/95 P, Κοινοβούλιο κατά Innamorati, σκέψη 24· βλ. επίσης αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2003, T-33/00, Martínez Páramo κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 44, και Hendrickx κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 56).
- 85 Κατά συνέπεια, στον βαθμό που ο κανονισμός 1049/2001 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω και εφόσον το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, ο τίτλος D, σημείο 4 της προκήρυξης του διαγωνισμού και ο τίτλος III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους δεν υποχρεώνουν την EPSO να κοινοποιήσει στους υποψηφίους τα διορθωμένα γραπτά των εξετάσεών τους, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει अपαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς της Επιτροπής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 86 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η EPSO, μη κοινοποιώντας της αντίγραφο των διορθωμένων γραπτών της στις δοκιμασίες β' και γ', παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ καθώς και το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, υπό την έννοια ότι οι αποφάσεις που απορρίπτουν το αίτημά της δεν είναι αιτιολογημένες. Η EPSO ενήργησε επίσης κατά παράβαση του προσαρτημένου στην απόφαση της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2000, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της (ΕΕ L 267, σ. 63), «Κώδικα καλής διοικητικής συμπεριφοράς για το προσωπικό της Επιτροπής στις σχέσεις της με το

κοινό]» (στο εξής: κώδικας καλής διοικητικής συμπεριφοράς), βάσει του οποίου η Επιτροπή πρέπει να ανταποκρίνεται στις αιτήσεις που υποβάλλονται προς αυτήν εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών, κάθε απόφαση του οργάνου αυτού πρέπει να αναφέρει ρητώς τους λόγους επί των οποίων βασίζεται και οι λόγοι αυτοί πρέπει να ανακοινώνονται στα πρόσωπα και τα μέρη τα οποία αυτή αφορά.

87 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

88 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως βλαπτικής αποφάσεως αποσκοπεί, αφενός, στο να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τις αναγκαίες ενδείξεις ώστε να γνωρίζει αν η απόφαση είναι ή δεν είναι βάσιμη και, αφετέρου, να καταστήσει δυνατό τον δικαστικό έλεγχο. Όσον αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνει εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού, η υποχρέωση αιτιολογήσεώς τους πρέπει να συμβιβάζεται με την τήρηση του απορρήτου που περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής δυνάμει του άρθρου 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού πρέπει, υπό τις συνθήκες αυτές, να λαμβάνει υπόψη τη φύση των εν λόγω εργασιών, οι οποίες, κατά κανόνα, περιλαμβάνουν δύο τουλάχιστον διακεκριμένα στάδια, δηλαδή, πρώτον, την δοκιμασία των αιτήσεων συμμετοχής, προκειμένου να επιλεγούν οι υποψήφιοι στους οποίους θα επιτραπεί να μετάσχουν στον διαγωνισμό, και, δεύτερον, την δοκιμασία των προσόντων των υποψηφίων για την προς πλήρωση θέση, ώστε να καταρτιστεί πίνακας επιτυχόντων. Το δεύτερο στάδιο των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού είναι πρωτίστως συγκριτικής φύσεως και, ως εκ τούτου, καλύπτεται από το απόρρητο που είναι σύμφυτο με τις εργασίες αυτές. Τα κριτήρια διορθώσεως που καθορίζει η εξεταστική επιτροπή πριν από τις δοκιμασίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των συγκριτικής φύσεως εκτιμήσεων στις οποίες προβαίνει η εξεταστική επιτροπή ως προς τα προσόντα των υποψηφίων. Επομένως, τα κριτήρια αυτά καλύπτονται από το απόρρητο των διαβουλεύσεων, όπως και οι εκτιμήσεις της εξεταστικής επιτροπής. Οι συγκριτικής φύσεως εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η εξεταστική επιτροπή αντικατοπτρίζονται στους βαθμούς με τους οποίους βαθμολογεί τους υποψηφίους. Λαμβανομένου υπόψη του απορρήτου που πρέπει να περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, η γνωστοποίηση των βαθμών που λαμβάνουν οι υποψήφιοι στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, δεδομένου ότι η επιτροπή δεν υποχρεούται να διευκρινίσει τις απαντήσεις των υποψηφίων που κρίθηκαν ανεπαρκείς ή να εξηγήσει γιατί οι απαντήσεις αυτές κρίθηκαν ανεπαρκείς (απόφαση Κοινοβούλιο κατά Innamorati, προπαρατεθείσα, σκέψεις 23 έως 31· απόφαση Martínez Páramo κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 43 έως 52· απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 30ής Απριλίου 2008, F-16/07, Dragoman κατά Επιτροπής, σκέψη 63).

89 Πάντως, εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατ' αρχάς, στο μήνυμα της 14ης Σεπτεμβρίου, για να αιτιολογηθεί η μη κοινοποίηση στην προσφεύγουσα των διορθωμένων γραπτών της στις δοκιμασίες β' και γ', 2009, αναφέρεται το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, το οποίο ορίζει ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής είναι απόρρητες· επιβάλλεται η διαπίστωση στη συνέχεια ότι, όπως προκύπτει από την παρατιθέμενη στην προηγούμενη σκέψη νομολογία, δεδομένου ότι η γνωστοποίηση των βαθμών που λαμβάνουν οι υποψήφιοι στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αιτιολογία, η εξεταστική επιτροπή δεν υποχρεούται να διευκρινίσει τις απαντήσεις των υποψηφίων που κρίθηκαν ανεπαρκείς· τέλος, ο τίτλος III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους, του οποίου είχε λάβει γνώση η προσφεύγουσα, δεν προβλέπει την κοινοποίηση στους υποψηφίους των διορθωμένων γραπτών τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι δεν είχε τις αναγκαίες ενδείξεις για να γνωρίζει αν η μη κοινοποίηση των γραπτών της στις δοκιμασίες β' και γ', για την οποία έλαβε γνώση με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, ήταν ή δεν ήταν βάσιμη.

90 Ούτε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η EPSO ενήργησε αντίθετα προς τις διατάξεις του κώδικα καλής διοικητικής συμπεριφοράς μπορεί να ευδοκιμήσει, διότι ο κώδικας αυτός δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, πρώτον, από τον ίδιο τον τίτλο του εν λόγω κώδικα προκύπτει ότι αυτός

απευθύνεται στο προσωπικό της Επιτροπής και έχει σκοπό τη ρύθμιση των σχέσεων του προσωπικού με το κοινό. Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι ο εν λόγω κώδικας υπενθυμίζει, στη διάταξη που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του, ότι οι σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και του προσωπικού της ρυθμίζονται αποκλειστικά από τον ΚΥΚ.

- 91 Πάντως, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ανήκει απλώς στο κοινό όσον αφορά τις σχέσεις της με την EPSO. Συγκεκριμένα, αφενός, όπως προκύπτει από το άρθρο 4 της αποφάσεως 2002/620, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91α του ΚΥΚ, οι αιτήσεις και τα αιτήματα σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί βάσει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω αποφάσεως υποβάλλονται στην [EPSO]. Αφετέρου, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στον διαγωνισμό ως υποψήφια, κάθε αίτησή της προς την EPSO για την παροχή πληροφοριών, όσον αφορά τη συμμετοχή της στον εν λόγω διαγωνισμό, ρυθμίζεται από το παράρτημα III του ΚΥΚ, τον τίτλο D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού και από τον τίτλο III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους.
- 92 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από παραβίαση της αρχής της διαφάνειας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 93 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 15 ΣΛΕΕ, η διαφάνεια αποτελεί βασική αρχή της Ένωσης και κάθε θεσμικό ή επικουρικό όργανο της Ένωσης πρέπει να εξασφαλίζει τη διαφάνεια των εργασιών του. Περαιτέρω, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η διαφάνεια πρέπει να διέπει τις διαδικασίες προσλήψεως και απηύθυνε, συναφώς, συστάσεις προς την Επιτροπή. Τέλος, η ίδια η EPSO, στο πρόγραμμά της ανάπτυξης, που δημοσίευσε στον ιστότοπό της στις 11 Σεπτεμβρίου 2008, για τον εκσυγχρονισμό της μεθόδου επιλογής των υποψηφίων, θέτει ως προαπαιτούμενο τη διαφάνεια στις διαδικασίες πρόσληψης. Η EPSO, αρνούμενη να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα τα διορθωμένα γραπτά της στις δοκιμασίες β' και γ', ενήργησε κατά παραβίαση της αρχής της διαφάνειας.
- 94 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

- 95 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ ορίζει ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής είναι απόρρητες.
- 96 Επομένως, όταν ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης αρνείται να κοινοποιήσει σε υποψήφιο το διορθωμένο γραπτό του στις δοκιμασίες, ο υποψήφιος δεν μπορεί να στηριχθεί βασίμως στην έννοια της διαφάνειας για να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ (απόφαση Le Voci κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 124).
- 97 Η ορθότητα του παραπάνω συμπεράσματος δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά ένα υποθετικό δικαίωμα πρόσβασης των υποψηφίων του διαγωνισμού στα διορθωμένα γραπτά τους στηριζόμενο σε σύσταση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προς την Επιτροπή, της 18ης Οκτωβρίου 1999, στην αποδοχή της σύστασης αυτής εκ μέρους της Επιτροπής και σε έρευνα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή που άρχισε το 2005 και τερματίστηκε με νέα σύσταση προς την Επιτροπή όσον αφορά την υποχρέωσή της να ενημερώνει τους υποψηφίους που υποβάλλουν αίτηση σχετική με τα κριτήρια αξιολόγησης.

- 98 Συγκεκριμένα, πρώτον, είναι αληθές ότι η ειδική έκθεση προς το Κοινοβούλιο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή 1004/97/(PD)GG, της 18ης Οκτωβρίου 1999, που βρίσκεται αναρτημένη στον ιστότοπο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, περιλαμβάνει σύσταση προς την Επιτροπή βάσει της οποίας αυτή πρέπει, από 1ης Ιουλίου 2000 το αργότερο, να επιτρέπει στους υποψηφίους διαγωνισμών που το ζητούν την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους και με το ανακοινωθέν Τύπου 15/2000, της 31ης Ιουλίου 2000, το οποίο παραθέτει η προσφεύγουσα και είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, επισημαίνεται ότι «[η] Επιτροπή δέχθηκε τη σύσταση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή η οποία τέθηκε σε ισχύ τον Ιούλιο του 2000». Είναι επίσης αληθές ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής άρχισε, το 2005, με δική του πρωτοβουλία τη διεξαγωγή της έρευνας OI/5/05/PB, σχετικά με την πρόσβαση στα κριτήρια αξιολόγησης των εξεταστικών επιτροπών για τις γραπτές δοκιμασίες, η οποία κατέληξε στην υποβολή της ίδιας συστάσεως.
- 99 Γεγονός παραμένει ωστόσο ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 84 και 95 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ επιδιώκει έναν αυτοτελή σκοπό που δικαιολογείται για λόγους δημοσίου συμφέροντος και αφορά ειδικώς την πρόσβαση στις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής. Πάντως, δυνάμει του τίτλου D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού και του τίτλου III, σημείο 3, του οδηγού για τους υποψηφίους, το ειδικό δικαίωμα που παρέχεται στους υποψηφίους να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τους αφορούν σχετικές με τη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό δεν είναι ούτε απόλυτο ούτε άνευ περιορισμών, αλλά αφορά συγκεκριμένα όσους απέτυχαν στις γραπτές δοκιμασίες και τους παρέχει το δικαίωμα να λάβουν αντίγραφο του γραπτού τους στις δοκιμασίες, καθώς και το δελτίο ατομικής αξιολογήσεως του γραπτού τους με τη βαθμολογία της εξεταστικής επιτροπής.
- 100 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η άποψη της προσφεύγουσας ότι υφίσταται δέσμευση εκ μέρους της Επιτροπής ή της EPSO να κοινοποιούν στους υποψηφίους των διαγωνισμών τα βαθμολογημένα γραπτά τους δεν στηρίζεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.
- 101 Ως προς το αναφερόμενο στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως επιχείρημα για τη διαφάνεια στις διαδικασίες προσλήψεως που προέβλεπε το πρόγραμμα ανάπτυξης της EPSO του 2008, ιδίως το μέτρο 13, πρέπει να επισημανθεί, χωρίς να προδικάζεται το νομικό κύρος του, ότι στο εν λόγω πρόγραμμα ανάπτυξης τίθεται ζήτημα διαφάνειας μόνο σε σχέση με την ένταξη, στη διαδικασία του διαγωνισμού, τυποποιημένων συνεντεύξεων στις προφορικές δοκιμασίες και σε σχέση με την αξιοποίηση, από τα διάφορα θεσμικά όργανα, των πινάκων επιτυχόντων. Όσον αφορά, συγκεκριμένα, το μέτρο 13, η προσφεύγουσα αναφέρει απλώς ότι το διοικητικό συμβούλιο της EPSO ενέκρινε την ένταξη στη διαδικασία του διαγωνισμού ενός μηχανισμού για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των υποψηφίων σε πλήρεις πληροφορίες προκειμένου να μειωθεί ο αριθμός των ενστάσεων και των προσφυγών, χωρίς όμως να καθορίζει το συγκεκριμένο περιεχόμενο των πληροφοριών στις οποίες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση οι υποψήφιοι.
- 102 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε στην απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Οκτωβρίου 2008, F-74/07, Meierhofer κατά Επιτροπής (η οποία αναιρέθηκε κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως –αλλά όχι λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας– με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Μαΐου 2010, T-560/08 P, Επιτροπή κατά Meierhofer), με την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ακύρωσε, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας, την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον πίνακα επιτυχόντων, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει, συμπληρωματικά με την κοινοποίηση στον προσφεύγοντα του επιμέρους κάτω από τη βάση βαθμού του στις προφορικές δοκιμασίες, πρόσθετες διευκρινίσεις, όπως οι ενδιάμεσοι βαθμοί βάσει των οποίων υπολογίστηκε η εν λόγω κάτω από τη βάση βαθμολογία του και, ενδεχομένως, τα δελτία αξιολογήσεως. Συγκεκριμένα, αρκεί η παρατήρηση ότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Meierhofer κατά Επιτροπής το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης είχε διατάξει την παροχή πρόσθετων πληροφοριών βάσει των ειδικών περιστάσεων της διαφοράς, η οποία δεν αφορούσε, όπως η υπό κρίση διαφορά, άρνηση πρόσβασης σε πληροφορίες.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 103 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν της επιτράπηκε η πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά της, ενώ σε άλλες υποθέσεις η Επιτροπή κοινοποίησε τα εν λόγω γραπτά στους υποψηφίους, κατά κανόνα μετά από καταγγελία ενώπιον του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, και παραθέτει αποφάσεις των δικαστηρίων της Ένωσης στις οποίες αναφέρονται τέτοιες κοινοποιήσεις.
- 104 Η Επιτροπή αναφέρει ότι όλοι οι υποψήφιοι στον διαγωνισμό έτυχαν της ίδιας μεταχείρισης και ότι η πολιτική της EPSO είναι να μην κοινοποιεί τα βαθμολογημένα γραπτά διότι αυτά προστατεύονται από το απόρρητο που περιβάλλει τις εργασίες των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

- 105 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχείρισης παραβιάζεται όταν όμοιες καταστάσεις αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο ή όταν δύο κατηγορίες προσώπων, των οποίων η πραγματική και νομική κατάσταση δεν παρουσιάζει ουσιώδεις διαφορές, τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης (βλ., ιδίως, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-368/03, De Bustamante Tello κατά Συμβουλίου, σκέψη 69 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 106 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ότι έτυχε διαφορετικής μεταχείρισης σε σχέση με άλλους υποψηφίους του διαγωνισμού όσον αφορά την πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά της, αλλά ότι έτυχε διαφορετικής μεταχείρισης σε σχέση με υποψηφίους άλλων διαγωνισμών οι οποίοι είχαν πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους.
- 107 Προς στήριξη του επιχειρηματός της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο κατηγορίες παραδειγμάτων. Η πρώτη συνίσταται σε παραδείγματα περιπτώσεων στις οποίες το θεσμικό όργανο κοινοποίησε σε υποψήφιο τα βαθμολογημένα γραπτά του κατόπιν παρεμβάσεως του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή που ενήργησε μετά από καταγγελία που υπέβαλε προς αυτόν ο εν λόγω υποψήφιος. Η δεύτερη κατηγορία αφορά μία απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δύο αποφάσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 108 Όσον αφορά τις υποθέσεις της πρώτης κατηγορίας, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Δεν μπορεί επομένως να αξιώσει την ίδια μεταχείριση εκ μέρους της EPSO με εκείνη των υποψηφίων που υπέβαλαν καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διαπιστώνει ότι από την προπαρατεθείσα απόφαση Le Voci κατά Συμβουλίου προκύπτει ότι, μολονότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη το Συμβούλιο απέστειλε, κατόπιν της συστάσεως του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προς τον οποίο είχε υποβάλει καταγγελία ο υποψήφιος, αντίγραφο του βαθμολογημένου γραπτού του, εντούτοις η αποστολή αυτή δεν σημαίνει ότι το Συμβούλιο δεσμεύτηκε στο μέλλον να κοινοποιεί συστηματικά τα βαθμολογημένα γραπτά, δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής μιας τέτοιας αποφάσεως του θεσμικού οργάνου περιορίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενώ στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις Van Neyghem κατά Επιτροπής και Dragoman κατά Επιτροπής είχαν αποσταλεί στους προσφεύγοντες, όπως και στην προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση, μόνον τα γραπτά τους και τα δελτία αξιολόγησης της εξεταστικής επιτροπής.
- 109 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 110 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 111 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδού κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εντούτοις, δυνάμει του άρθρου 88 του εν λόγω Κανονισμού, «[έ]νας διάδικος, έστω και νικήσας, μπορεί να καταδικαστεί εν μέρει στα δικαστικά έξοδα, αν όχι στο σύνολό τους, αν τούτο δικαιολογεί η στάση του, περιλαμβανομένης και της στάσης του προ της κινήσεως της δίκης, ειδικότερα αν υποχρέωσε τον αντίδικό του σε έξοδα κρινόμενα ως προκληθέντα χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως».
- 112 Εν προκειμένω, μολονότι από το ανωτέρω σκεπτικό και από τα αιτήματα των διαδίκων προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, εντούτοις προκύπτει επίσης ότι, ενώ η προσφεύγουσα είχε ζητήσει επανειλημμένα να της παρασχεθούν πληροφορίες που την αφορούν, σχετικές με τα γραπτά της στις δοκιμασίες β' και γ', ακολουθώντας τη διαδικασία του τίτλου D, σημείο 4, της προκήρυξης του διαγωνισμού, και έλαβε διάφορες κοινοποιήσεις εκ μέρους της EPSO σύμφωνα με τις οποίες επισυνάπτονταν σ' αυτές τα αιτούμενα έγγραφα, η EPSO δέχθηκε την αίτηση κοινοποίησης πληροφοριών στις 16 Ιουνίου 2010, δηλαδή όταν η προσφεύγουσα είχε ήδη ασκήσει την προσφυγή της. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η EPSO παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από την προκήρυξη του διαγωνισμού να παράσχει στον υποψήφιο που υποβάλλει αίτηση προς τούτο πρόσθετες πληροφορίες όσον αφορά τη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό. Εξάλλου, και ακόμη και αν οι ζητηθείσες πληροφορίες δεν ήταν απαραίτητες για τη σύνταξη της διοικητικής ενστάσεως, δεν αποκλείεται, εάν η προσφεύγουσα τις διέθετε εγκαίρως, να μπορούσε να προετοιμάσει την ένσταση και το δικόγραφο της προσφυγής της καλύτερα, ή ακόμη και να αποφάσιζε να μην ασκήσει προσφυγή. Λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης, και με τη διευκρίνιση ότι η εφαρμογή του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας δεν περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες η διοίκηση υποχρέωσε τον προσφεύγοντα σε έξοδα προκληθέντα χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως, η Επιτροπή πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η E. Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Σεπτεμβρίου 2012.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Η Πρόεδρος
M. I. Rofes I Pujol